

ת"פ 8751/02/14 - מדינת ישראל נגד יהודה לנדסברג, יהודה סביר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

21 דצמבר 2014

ת"פ 8751-02-14 מדינת ישראל נ'
לנדסברג ואח'

לפני כב' השופטת דבורה עטר

המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשמים	1. יהודה לנדסברג 2. יהודה סביר

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד רועי רייס

ב"כ הנאשמים עו"ד עדי קיידר

הנאשמים בעצמם

מזר דין

1. הנאשמים הורשעו על פי הודייתם בעובדות כתב אישום שתוקן בשנית, בביצוע עבירות של קשירת קשר לפשע, מתוך מניע גזענות או עוינות כלפי ציבור, הצתה בצוותא חדא והשחתת פני מקרקעין בצוותא חדא מתוך מניע גזענות או עוינות כלפי ציבור.

2. ביום 18.11.13 קשרו הנאשמים קשר ביחד עם אחר נוסף (להלן: "האחר"), לביצוע פעילות הצתה והריסה של רכוש השייך לתושבי הכפר הפלסטיני פרעתא, הסמוך למקום מגוריהם, בחוות גלעד.

במסגרת הקשר הצטיידו השלושה בחומר דליק, גפרורים, כיסויי פנים, כפפות ותרסיס צבע, על מנת לרסס באמצעותו סמלי מגן דוד באזור הפעילות הצפויה. הם שמו פעמיהם, בשעה 02:35, בחסות החשיכה, לכפר פרעתא, כיסו פניהם בכיסוי פנים וחבשו כפפות לידיהם.

בהמשך, הבחינו הנאשמים והאחר במשאית ומכונית, שהינם רכושו של תושב פרעתא, בהג'ת סלמאן (להלן: "המתלונן"). בעצה אחת החליטו להצית את כלי הרכב באופן שהנאשם 2 ישפוך עליהם חומר דליק, הנאשם 1 יצית את הבעירה ואילו האחר ירסס בסמוך סמלי מגן דוד ופעלו כאמור.

3. טרם הוחל בשמיעת הראיות, הודיעו הצדדים לבית המשפט על עריכת הסדר טיעון. במסגרתו, תוקן כתב האישום בשנית והוסכם כי הצדדים יעתרו במשותף להשית על הנאשמים מאסר למשך 30 חודשים וכן מאסר על תנאי. כמו כן הוסכם כי המאשימה תעתור בנוסף, להשתתף פיצוי ואילו ב"כ הנאשמים יעתרו לבית המשפט להימנע מכך.

4. ב"כ המאשימה הבהיר כי מלכתחילה, עמד בתוקפו כתב האישום המתוקן, בשני הליכים מקבילים שהתנהלו. זה הנוגע לעניינם של הנאשמים וכן הליך נוסף המתנהל בענייניו של האחר. עוד לדבריו, מתחם העונש ההולם על פי כתב האישום המתוקן, החל עתה, בענייניו של האחר בלבד, הוא בטווח שבין 3-6 שנות מאסר.

הוסיף וטען ב"כ המאשימה כי במסגרת הסדר הטיעון, תוקן כתב האישום, פעם נוספת, בעניינם של הנאשמים ונמחק ממנו החלק המקדים של האירוע הפלילי, הנוגע לניסיון להצתה ולגרימת נזק בכפר מדאמה. זאת בין היתר על מנת להימנע, מפיצול כתב האישום שהוגש נגד שני הנאשמים, לשם הוכחתו. כן לדבריו, לאור התיקון בכתב האישום, לקולא, פחת לטעמה של המאשימה גם מתחם העונש ההולם, בעניינם של הנאשמים, לטווח שבין 2.5-5.5 שנות מאסר.

ב"כ המאשימה ציין כי הענישה לה עותרים הצדדים על פי הסדר הטיעון, הינה ברף התחתון של מתחם הענישה וככלל היה מקום להשית על הנאשמים ענישה מחמירה הימנה. ואולם הדגיש קיומם של נימוקים חריגים וכבדי המשקל, שבבסיס עריכת הסדר הטיעון, לאורם, עתר לבית המשפט לכבדו.

בהקשר לכך, הדגיש ב"כ המאשימה, כי באופן שאינו ברור מאליו, בעבירות כגון דא, שיתפו הנאשמים פעולה, החל משלב החקירה והודו במיוחס להם ולאחר, תוך לקיחת אחריות על המעשים והבעת חרטה על ביצועם. כן הדגיש ב"כ המאשימה את המשך שיתוף הפעולה של הנאשמים, בעת שהודו במיוחס להם בכתב האישום שתוקן בשנית, טרם שמיעת הראיות, תוך חיסכון בשמיעת מספר בלתי מבוטל של עדים ובכללם עדויות מומחים של גורמי הביטחון וכן עדויות של תושבי האזור.

בנוסף עתר ב"כ המאשימה להשית על הנאשמים פיצוי, שיהלום מחד גיסא, את המעשים בהם הורשעו ומאידך גיסא, ייתן את הדעת לחלקו של האחר בביצוע העבירות ולקיומו של הליך אזרחי במסגרתו יוטב נזקו של המתלונן, על ידי הנאשמים וגורמים אחרים.

5. ב"כ הנאשם 1 הצטרף לטיעוני ב"כ המאשימה ועתר לכבד את הסדר הטיעון.

הוא הדגיש בנוסף את נסיבותיו המשפחתיות של הנאשם 1 שהינו נשוי ואב לשלושה ילדים, הסובלים, בדומה לאימם, ממחלה נדירה המצריכה טיפול רפואי מתמיד. כמו כן הדגיש כי הנאשם 1 שהה פרק זמן בלתי מבוטל, בתנאים מגבילים,

תוך הרחקתו מבני משפחתו.

בעתירתו להימנע מהשתת פיצוי, במסגרת ההליך הפלילי, טען ב"כ הנאשם 1 בדבר קיומו של הליך אזרחי, התלוי ועומד בין הצדדים. כמו כן טען בדבר מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם 1, שכן נגרע ממעגל העבודה, במשך תקופה ארוכה ואף תמנע ממנו האפשרות להשתלב כאמור, בעתיד הקרוב, לנוכח תקופת המאסר הארוכה שייאלץ לרצות.

6. ב"כ הנאשם 2 הדגיש את הודיית הנאשם 2 תוך לקיחת אחריות והבעת חרטה וכן את החיסכון הניכר בזמן השיפוטי. בנוסף הדגיש ב"כ הנאשם 2 את גילו הצעיר של הנאשם 2 והיותו נעדר כל מקורות הכנסה ועתר להימנע מלהשית עליו פיצוי.

דין

7. חומרת נסיבות ביצוע העבירות משתקפת מאליה, מעובדות כתב האישום ולא נדרש להכביר מילים על אודותיה. ממהות העבירות, הרקע לביצוען ומכלול השלכותיהן, אף נגזרת החובה להעברת מסר חד משמעי בדבר גנותן, ולהרתיע מהישנותן, בענישה מחמירה ומציבת גבולות.

8. ובענייננו, בלא קיומו של הסדר הטיעון, היה מקום להחמיר בעונשם של הנאשמים מעבר לעתירת הצדדים על פיו. ואולם בהיתן עריכתו, על בית המשפט לבחון האם יש לכבדו, על פי ההלכה הנוהגת ובכללה החזקה כי המאשימה האמונה על האינטרס הציבורי, בכלל היבטיו, שקלה את השיקולים הראויים, טרם בואה לכלל עריכתו.

9. לאור כך, נתתי דעתי לנימוקים אשר עמדו בבסיס גיבושו של הסדר הטיעון. לרבות הדגש שנתן ב"כ המאשימה בטיעונו, בדבר שיתוף הפעולה של הנאשמים, שאינו ברור מאליו בעבירות כגון דא, והודייתם במיוחס להם ולאחר, כבר בשלב הליכי החקירה, תוך הפנמת הפסול והבעת חרטה על ביצוע המעשים. כמו כן להודיית הנאשמים גם בבית המשפט, בכתב אישום אשר תוקן לקולא, תוך לקיחת אחריות על המעשים. זאת מבלי להידרש לשמיעת עדויות, ובכללן, מספר בלתי מבוטל של עדים, הנמנים על כוחות הביטחון ותושבי האזור.

10. אף ערה אני לנסיבותיו האישיות של הנאשם 1, המטופל באישה וילדים שאינם בקו הבריאות, למצבו הכלכלי הדחוק ולשהותו במשך פרק זמן בלתי מבוטל, בתנאים מגבילים. כמו גם לגילו הצעיר של הנאשם 2 ולמצבו הכלכלי הרעוע.

11. בסופו של יום נחה דעתי כי בנסיבותיו הייחודיות של תיק זה, הסדר הטיעון אינו חורג ממבחני הפסיקה ועל כן אכבדו. כמו כן מצאתי להשית על הנאשמים, פיצוי, כביטוי משמעותי, נוסף, ללקיחת האחריות, אף בהיבט של הטבת הנזק, הגם שבשיעור בלתי ממצה, בשים לב להליך האזרחי המתנהל בהקשר זה, הן כנגד הנאשמים, הן כנגד גורמים נוספים.

12. אשר על כן אני גוזרת על כל אחד מהנאשמים את העונשים הבאים:

- א. מאסר למשך 30 חודשים.
- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי לבל יעברו במשך 3 שנים אחת מהעבירות בהן הורשעו.
- ג. פיצוי למתלונן בסך של 15,000 ₪.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום כ"ט כסלו תשע"ה, 21/12/2014 במעמד הנוכחים.

דבורה עטר, שופטת

ב"כ הצדדים:

נבקש כי בית המשפט יורה באופן עקרוני על ניכוי ימי המעצר מתקופת המאסר שהושתה על הנאשמים על פי הודעה מוסכמת שתוגש על ידינו.

ב"כ הנאשמים:

אבקש שהפיצוי ישולם לאחר שחרורם ממאסר, מדובר בנאשם 1 שנסיבותיו האישיות פורטו, כרגע שנכנס עוד זמן קצר למאסר, אין לו מקור הכנסה נוסף, אשתו מטפלת בילדים, הוא בעצמו לא עבד בשנה האחרונה.

נאשם 2, בחור צעיר ואין לו הכנסה בכלל, אני חושב שזה סביר שהקנס ישולם לאחר המאסר.

לאור העובדה שלא הסכימו לבצע מיון מוקדם טרם גז"ד, נבקש בהסכמה כי יתייצבו למאסר ביום 12.1.2015 בתקווה שנספיק לשלבם באחת מוועדות המיון עד לאותו המועד.

ב"כ המאשימה:

לגבי הפיצוי, אנו סבורים שעם כל הקושי וכל תקופת המאסר הקרובה, לפחות חלק מהסכום צריך להגיע לדיו של מי שניזוק, נבקש מבית המשפט לעשות איזון בין הקשיים לבין הצורך לפצות בהקדם את נפגעי העבירה. או לחלק את הסכום ואנו מסכימים ל-10 תשלומים החל מיום 1.2.2015.

לגבי עיכוב ביצוע, מוסכם עלינו.

החלטה

לאחר נתתי דעתי לסך כל טעוני הצדדים, לא מצאתי להורות על תשלום הפיצוי לאחר תום ריצוי המאסר, אלא לאפשר תשלומי בהסכמת המאשימה ב-10 תשלומים שווים ורצופים, אשר הראשון שבהם ישולם עד ליום 1.2.2015 ובכל 1 לכל חודש שלאחריו.

לא ישולם תשלום אחד מסך כל התשלומים, יעמוד החוב כולו לפירעון מידי.

ניתנה והודעה היום כ"ט כסלו תשע"ה, 21/12/2014 במעמד הנוכחים.

דבורה עטר , שופטת